

Епископ Сергије служио Свету заупокојену литургију и помен на гробу блаженопочившег Митрополита

Његово преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки и рмањски г. Сергије служио је јутрос са свештенством Свету заупокојену архијерејску литургију у Саборном храму Христовог Васкрсења у Подгорици, а након тога помен блаженопочившем Митрополиту Амфилохију, уз молитвено учешће Преосвећенога Епископа диоклијског Методија и вјернога народа.

Тумачећи данашњу јеванђелску причу у којој је Свети апостол Петар исповједио Христа као Сина Божијега, одговарајући на Његово питање: А шта ви велите ко сам Ја, Преосвећени владика Сергије је казао да тада многи, посебно они који су сједели у тами и сјенци смртној, Христа нису препознали. Питање које је тада поставио својим ученицима: А шта ви велите ко сам Ја, Исус непрестано поставља и данас свима нама. По његовим ријечима и данас смо врло често збуњени па испитујемо ко је Исус који је дошао у овај свијет,

да ли смо Га препознали онако како се Он објавио и јавио прије 2000 година, али онако и како се објављује и појављује оvdје у нама, у Светој литургији, приступајући овој Светој чаши, увијек од нас зависи:

“Бог је рекао и пружио своје, и непрестано и говори и пружа. Учинио је што је до Њега, учинио је највише – дошао је међу нас једини истинити Бог. Христос долази на једноставан начин, долази рађајући се као један од нас, лежећи у јаслама витлејемским на слами. Врло једноставно и тихо долази у овај свијет, но Он треба да дође да пробуди све нас из сна дубокога, из гробова. Треба нашега Митрополита поново да пробуди, да громогласно дође у овај свијет и да онда свако племе, како тамо каже, заплаче, зато што ће препознати да је Он управо Христос Син Божији, онај кога је Свети апостол Петар исповједио.”

Владика Сергије је поручио да треба да се кајемо и слушамо ријечи Христове, односно Светога Јована Крститеља који говори: Покајте се јер се приближило Царство небеско! Тако ћемо и препознати Христа као Бога живог и истинитог. Како је казао најљепше је сусретати се са Богом јер без обзира на наше слабости, ми смо и у добру и у злу Божији те да “Бог не оставља ни грешника, него га милује и жели да га позове на пут покајања”.

“Бог је велики и зато што од најгорих учини најбоље, зато што је учинио оно што нико није могао да учини човјечанству, да ријешити проблем смрти. Када је васкрсење нема смрти, само привремени сан. И најбоље су наше старословенске ријечи које говоре да се неко упокојио, неко је заспао и пробудиће се. Тако ћемо и ми са Христом ако вјерујемо и наш Свети, јуче сахрањени, Митрополит Амфилохије устати и, ако Бог да, громогласно препознати Христа и рећи: Ти си Христос Син Божији! Амин!”, казао је на крају своје литургијске бесједе Његово преосвештенство Епископ бихаћко-петровачки и рмањски г. Сергије.

На крају Свете службе у крипти Саборног храма Христовог Васкрсења одслужен је помен на гробу блаженопочившег Митрополита Амфилохија.

Његово високопреосвештенство Митрополит црногорско-приморски Архиепископ цетињски и Егзарх свештеног трона Пећког г. Амфилохије упокојио се у Господу уочи празника Св. Петра Цетињскога и Св. апостола Луке, 30. октобра. Сахрањен је јуче, 1. новембра, по сопственој жељи у крипти Саборног храма у Подгорици, у гробу који је припремљен за његовог живота. Ковчег са земним остацима нашег духовнога архипастира присут је земљом из Јасеновца, Косова и Метохије (Газиместана) и Црне Горе (родне Мораче). На надгробној плочи је уклесано: Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски егзарх Свештеног трона Пећког 1938 –

2020, на трону митрополита зетских црногорско-приморских 1990 – 2020.

Бесједа Епископа бихаћко-петровачког и рмањског г. Сергија:

“У име Оца и Сина и Светога Духа! Ево нас, драга браћо и сестре, данас опет у сусрету са Исусом. У данашњем Јеванђељу, као и у оном Јеванђељу које се чита и о Петровдану, пита Исус своје ученике: Шта то веле људи, ко сам Ја? А они одговарајући и слушајући шта народ мисли и говори, који је био збуњен доласком Христовим, посебно они који су сједили у тами и сјенци смртној, али врло често и сви ми смо и у данашњем времену збуњени па испитујемо ко је тај Исус који је дошао у овај свијет, кажу: Једни веле да си Јован Крститељ, а други пак Илија или неки од древних пророка васкрсао. Нису га одмах препознали сви. Нажалост нису га ни до данас препознали сви, али Христос жели да запита и своје ученике, па зато каже: А шта ви велите ко сам Ја? И први Петар одговара: Ти си Син Божији, Ти си Христос Син Бога живога! Ово питање данас у овом времену Исус непрестано поставља и нама. Да ли смо Њега спознали, препознали онако како се Он објавио и јавио прије 2000 година, али онако и како се објављује и појављује овдје у нама у овој Светој литургији, приступајући овој Светој чаши, идући према Њему, и са вјером и са невјерицом, и са својим слабостима, и хотимице и нехотимице, и са свим својим гријесима, увијек од нас то зависи, не само од Бога.

Бог је рекао и пружио своје, и непрестано и говори и пружа. Учинио је што је до Њега. Учинио је највише, дошао је међу нас једини истинити Бог. Никакви други лажни богови нису дошли међу свој народ и показали себе у једноставности, него некако говоре, мислећи да говоре једноставно, говоре компликоване, нудећи овом свијету пропаст овога живота.

Христос долази на једноставан начин, долази рађајући се као један од нас, лежећи у јаслама витлејемским на слами. Врло једноставно и тихо долази у овај свијет. Но Он треба да дође, да пробуди све нас из сна дубокога, из гробова. Треба нашега Митрополита поново да пробуди, да громогласно дође у овај свијет и да онда свако племе, како тамо каже, заплаче, зато што ће препознати да је Он управо Христос Син Божији, онај кога је Свети апостол Петар исповједио. Онај у кога се апостол Петар заклео да га никада неће издати. Христос у једном тренутку за Тајном вечером говори својим ученицима: Издаће ме један од вас, па се запиткују: Нијесам ли ја? Петар се заклео да га никада неће издати, али први га је издао. Показао људску слабост. Бог му је опростио јер се горко покајао.

Нама, браћо и сестре, не предстоји ништа друго него да се кајемо и да слушамо ријечи Христове, односно Светога Јована Крститеља који говори: Покајте се јер се приближило Царство небеско! Тако ћемо и препознати Христа као Бога живог и истинитог.

Најљепше је, браћо и сестре, сусретати се са Богом, без обзира на наше слабости, јер ми смо и у добру и у злу Божији, највише у добру када чинимо добро, када се клонимо гријеха, али у злу зато што Бог не оставља ни грешника него га милује и жели да га позове на пут покајања. И тако и тај грешник препознаје Господа, као и апостоли који су били прости, једноставни рибари а препознали су Христа одмах, као и апостоли који су гонили хришћане. Апостола Павла и Христос пита: Павле, Павле зашто ме гониш? Али он је, хвала Богу, препознао Христа и данас је један од великих апостола.

Бог је велики и зато што од најгорих учини најбоље. Зато што је учинио оно што нико није могао да учини човјечанству, да ријешити проблем смрти. И ми врло често гријешимо када и кажемо да је нечија смрт, јер смрт не постоји. Када је васкрсење нема смрти, само привремени сан. И најбоље су те наше старословенске ријечи које говоре да се неко упокојио, неко је заспао и пробудиће се. Тако ћемо и ми са Христом ако вјерујемо. И наш Свети, јуче сахрањени, Митрополит Амфилохије ће устати и, заједно и ми са њима ако Бог да, громогласно препознати Христа и рећи: Ти си Христe Син Божији! Амин!"

Весна Девих

mitropolija.com